

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

4. Dies Aprilis. Nihil magis consiliis tam inimicum est, quàm celeritas.
Livius l. 31.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Aprilis

Tessera.

253

& nolet: tunc placebit vitium, & displicebit, tunc ita fiet amara jucunditas, ut quia jucunditas est, semper ametur, quia verò amara est, sic semper amari doleat. Qua sibi oppositi, & contradicentis animi repugnantia, quid amariùs, quid crudeliùs? si nemo suffragio ipsius Veritatis potest duobus Dominis servire, quomodo poterit sexcentis, & pluribus? Accipe pensum meum:

Deficit ambobus, qui vult servire duobus.

4. DIES APRILIS.

Nihil magis consiliis tam inimicum est, quam celeritas. *Livius l. 31.*

Vitia contra I. prudentiam: primum, est celeritas.

Recensurus, catalogum vitiorum, ordior ab illis, quæ mores spectant: hæc inter primum est, quod adversatur primæ inter Morales Virtuti Prudentiæ, videlicet Imprudentia; cujus ut pessimi ovi, pessimus est pullus, Præcipitatio, quæ opponitur rectæ consultationi: De salutis, hoc est, summo quod tractas negotio, delibera cum otio. Qui præceptus est, is nec finem, qua par est tranquillitate animi, constituit; nec media ad finem suis, ut decet, momenti librat: hinc nec unquam à metu est liber. Nam inconsulto quodam impetu abreptus, universum reliquum progressum, incondito tumultu, ac tenebris, seraque tandem penitentia, & malo exitu complet. Scelera impetu, bona consilia morâ valescunt. Hinc melior est consulta tarditas, quam inconsulta temeritas. Præcipitando destitue

destitues rem, restitues cunctando. Quisquis in deliberando est præceps, proximus est præcipitio. Ideo qui fugit in rebus magnis hallucinari, quem pudet pœnitere: illi providendum est in primis, cum ad deliberandum de rebus magnis accingitur, hoc est de fine, sive mediis, ne illo insitæ cogitationis quasi æstu abripi se sinat: sed maturè cum otio, sedatè cum consilio omnia præmeditetur.

II. Ut in arboribus: sic in tuis operibus erit quædam quasi sideratio, nisi illa præcedat prudens consideratio. Hoc est negotiosum illud otium, quo negotia diligenti, & attenta consideratione, nec non singulari cum Deo communicatione prius expenduntur, quàm expediuntur. Sic enim vel ante opus præcogitando quid aut quomodo fieri debeat, rationem quodammodo suis impertit operibus: vel post opus cogitando quid actum sit, ex ipso suo opere rationem elicit, & disciplinam, qua illud ipsum opus aliàs perfectiùs operetur. Ad hæc autem opus est otio, sive ut singula diligentius pertractentur, sive ut intricata explicentur, sive ut difficilia explanentur. Ad hanc sedulam considerationem nos moveant infinita, quibus circumsepti sumus, pericula. Immensa est corruptæ naturæ imbecillitas, quàm infinitæ difficultates legis observandæ circumfident. Nos quasi per rupes altas, semita per angusta iter facimus, præcipitiis hinc inde horrentibus, & nimium quantum profundis, in quorum vel solo aspectu caligent oculi, vertigine mens capiatur. Circumeunt nos jugiter aëreæ potestates, dæmones, quibus mille nocendi sunt artes, tot ingenia, tot perdendi nos machinationes, tam ferox animus, qui insaturabili cupiditate in
perni-

Aprilis.

Tessera. I

255

perniciem nostram imminent. Tot inter pericula hostes, insidias, machinas, laqueos. Quis sine prudenti cautione, & perenni industria, & acri diligentia, potest declinare calamitatem, consequi salutem?

III. Casura omnia extant, omnibus manet exitus: sive à cælo, sive à terra, sive ab homine, sive à dæmone, certè à tempore. At justis imminetia pericula providentissimè subodorantur, & velut è specula prospiciunt, & imminetia mala solerti anteverunt notitia, & præfaga casibus occurrunt sapientia. At qui est præceptus imminetia sibi calamitates, nec prudentia præcavet, nec solertia prævidet, nec consiliis eludit. Graviora sunt medicamenta, quæ prævertunt morbum, ne infestet, quàm quæ leniunt, dum infestat. Nemo in ipso conflictu expectat armari: veniat jam miles in aciem cum lorica in pectore, & galea in vertice, & gladio in dextera. Ante ictus fortunæ præmuniendi sumus. In ipsa securitate periclitemur, quantum in pericula possimus. Turbat repentinum vulnus, percellit telum non prævisum, occupat improvus dolor, resistit sensus non prius molitus prævisione. Itaque ad utramque fortunæ manum adornemur, & armemur, & cuique operi præmittamus exploratores cogitationes: quales exitus eveniant, quales eventus obveniant, quales interveniant casus. Eisdem tibi potiùs expecta, quàm timeas. Amentis est spontè, sine causâ gratis periclitari. Semper periclitatur, qui agenda non præmeditatur. Quapropter velim hanc gnomam omnibus inscribi floribus, imo singulis inscribi mentibus:

Per vigili curâ semper meditare futura.

5. DIES